

mind müüd ärra mo Wenna Käest,
Esawi Käest, sest minna kardan tedda,
et ta tulles ja mind mahhalööb, ja Em-
mad Lastega hopis!

§. 211. Ja selsammal Ösel mõttis ta
kelgest sest, mis ta Käete sai, monni
Tük Lojust, omma Wenna Esawile An-
di ja Melehead läkkitada. Mis suur Lo-
juste Warrandus Jakobbi on olnud,
Eabani jurest ärratules, mõib iggaüks
sest armata, et se paljas And agga, mis
ta Esawile läkkitas, olli kaks sada Kiti-
se, ja kaks kümme Sikk; kaks sada
Emma Lammas ja kaks kümme Jä-
ra; kolm kümme immetajad Kammelid
ja nende Warsiad; neli kümme Ehma
ja kümme Wärsi; kaks kümme Emma-
Eeslid ja kümme Eesli Warsi. Need
andis ta omma Sullaste Käete, igga
Suggu Kärr; isepäinis, ja ütles, nelle:
Min

Minge minno ell, ja jätke Maad igga
Karija wahhele.

§. 212. Ja ta käskis sedda esimest,
ja ütles: Kui mo Wend Esaw so wasto
tulles, ja sinult küsib, kelle pärralt sa
olled, ja kus sa lähhed, ja kelle pärralt
need on, mis sinno ees? Siis ütle: Se
on so Sullase Jakobbi And, mis mo
Jesanda Esawile läkkitas; ja sinno
Sullane Jakob on isse ka meie tagga
tullemas. Wenda käskis temma ka sed-
da teist, ja sedda kolmat, ja keik neid,
kes nende Kariade pärrel käisid, ja üt-
les: Sedda mõda peate teie rääkima Esa-
wile, kui teie temma jure sata. Ta
mõttles seäl jures sedda, ja ütles: Ma
tahhan kaks sada tedda ärraläppitada nen-
de Andidega, mis mo eli käiwad, ja
pärrast sedda tahhan ma ta Siimad näh-
ha sada, ehk ta siis wahhest minnust
Suggu peab.